

inde, indtil de kommer til Enighed; vi faar snarere alle Medlemmerne at se som Benrade, naar vi endelig en Gang kommer ind til dem. Jeg synes ikke, at man med Rimelighed kan forlange af mig, at jeg skulde give mig til at undersøge alle disse Projekter. Jeg undersøgte to af dem, fordi jeg havde Indtryk af, at det var dem, der var stærkest fremme i den offentlige Interesse nu for Tiden, nemlig den Garde'ske Plan, som jeg har givet Oplysninger om i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og saa Kastelsplanen.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at der har ikke tidligere været talt om de Udgifter, der vilde knytte sig til en Rømning af Kastellet; de 200 Mand derude kunde marchere derfra, og saa var det i Orden. Ja, det har netop ogsaa undret mig; at der ikke i tidligere Forslag har været nævnt noget om det Beløb, der maatte medgaa i saa Henseende, for det er nu da for nemt at komme fra det blot ved at sige, at de 200 Mand kan marchere derfra. Lad os tænke os, at vi gennemførte den Clemmensen'ske Dobbeltkarré-Plan, og at der saa vilde blive Tale om, hvad man skulde gøre ved alle de Mennesker, der bor i de Bygninger, som da skulde nedrives — det er vel ogsaa saadant noget som et Par Hundrede Mennesker —, og at man saa sagde: Ja, de er vel gaaende alle sammen, de maa vel kunne gaa derfra, og saa er der ikke mere at bryde sig om! Nej! Saa let gaar det nu dog ikke. Jeg har anmodet om at faa at vide, hvor meget det vilde betyde, at man skulde rømme Kastellet. De Oplysninger, jeg har faaet, gaar ud paa, at der i Kastellet findes 22 Kontorer for militære Myndigheder, endvidere Vaaben- og Munderingskamre for forskellige Myndigheder, Stalde til 25 Heste samt Hærens Brødfabrik og Hovedbageri. Maksimumsbelægningen i Kastellet er 25 Befalingsmænd og 340 menige, Minimumsbelægningen 200 menige. Der findes endvidere 55 Boliger for gifte Befalingsmænd, herunder 8 ugifte Premierløjtnanter, en Præst, en Kordegn, en Klokker og en Kukkone. Udgifterne til Rømning af Kastellet maa anslaaes til 3,7 Mill. Kr., og saa er der endda regnet med, at 1ste Artilleriafdeling skal indkvarteres i Avedørelejren. Det er dyrt; jeg støjlede ogsaa lidt over Beløbet, men sagde saa til mig selv: ja, det bliver dog ikke mere, end man giver for en Seng til enhver, der skal anbringes paa et Sygehus. Efter den Maalestok er Beløbet rimeligt, det er ganske i sin Orden, og saa vil det altsaa blive mellem 3 og 4 Mill. Kr. Om det kan gøres billigere, kan jeg jo ikke sige, jeg

er ikke i Stand til at foretage en selvstændig Vurdering, men saaledes er det altsaa opgivet. At det i alt Fald er betydelige Beløb, der bliver Tale om her, tror jeg nok, man tør sige, og jeg har ogsaa det Indtryk, at der er adskilligt, som man ikke uden videre kan anbringe i Kaserner, som vi har, selv om der er god Plads i nogle af dem, hvad der maaske nok er.

Jeg nødes næsten til at sige et Par Ord om den Artikel, som Dr. Knud Rasmussen i Gaar skrev i „Berlingske Tidende“. Naar jeg gør det, er det, fordi Artiklen er blevet stærkt fremdraget af de ærede Ordførere, navnlig af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Wiinblad), der oplæste betydelige Stykker af den, ogsaa af den ærede Ordfører for de Konservative (J. Oskar Andersen), der, tror jeg nok, endte med at sige, at han ganske kunde slutte sig til denne Artikel. Jeg finder nemlig denne Fremdragning noget betænkelig, da Artiklen ikke i sig selv, saa vidt jeg kan se, giver Grund til at skænke den Opmærksomhed, og man derfor kan faa en Formodning om, at den fremdrages, for at man kan benytte den som en Hindring eller som en Indvending mod det Forslag, jeg har fremsat. Man kunde tænke sig, at Dr. Rasmussen med nogen Vægt kunde paavise, at den foreslaaede Ordning vilde medføre væsentlige Mangler eller Ulemper for Museet, men der er intet af den Slags i Artiklen. Det fastslaas, at Ordningen „ikke er i Overensstemmelse med det danske Folks Ønsker“; det hedder: „Det er neppe nogen Hemmelighed, at de fleste Bidragydere har givet deres Skærv i Haab om, at den kunde bidrage til en Nybygning, der værdigt kunde være Udtryk for den Maade, hvorpaa vor Generation værnede om sine Fortidsminder.“ Meningen dermed maa jo være, at den Ordning, jeg har foreslaaet, ikke er en saadan. Jeg tror imidlertid, man maa sige til Dr. Rasmussen, at det neppe heller er nogen Hemmelighed; at han lige saa lidt som nogen af os andre ved noget om, i hvilken Retning det Haab er gaaet, som har fyldt de 200 000 Bidragydere's Sjæle, da de skænkede deres Gave, deres Skærv, til Indsamlingen, udover at de har haabet, at den vilde bidrage til, at vi kunde faa afhjulpet de Mangler, der findes ved Museets nuværende Boligforhold; derimod har de neppe beskæftiget sig med, hvorvidt det skulde være en monumental Løsning, som han synes at ønske, og endnu mindre med, hvorvidt Beliggenheden skulde være den ene eller den anden. Der er med andre Ord ingenting i den Artikel, ingen nye Momenter, som kan vække eller under-